YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

31 päivänä toukokuuta 2001 *

Asiassa C-41/99 P,

Sadam Zuccherifici, divisione della SECI — Società Esercizi Commerciali Industriali SpA, kotipaikka Bologna (Italia),

Sadam Castiglionese SpA, kotipaikka Bologna,

Sadam Abruzzo SpA, kotipaikka Bologna,

Zuccherificio del Molise SpA, kotipaikka Termoli (Italia),

Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (SFIR), kotipaikka Cesena (Italia),

edustajinaan avvocato V. Cerulli Irelli, avvocato G. Pittalis ja avvocato G. Fanzini, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajina,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa valittajat vaativat muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-39/98, Sadam Zuccherifici ym. vastaan neuvosto, 8.12.1998 antaman määräyksen (Kok. 1998, s. II-4207), sellaisena kuin se on oikaistuna 29.1.1999 annetulla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista,

vastapuolena ja vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Carbery ja I. Díez Parra, prosessiosoite Luxemburgissa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Sadam Zuccherifici, divisione della SECI — Società Esercizi Commerciali Industriali SpA:n, Sadam Castiglionese SpA:n, Sadam Abruzzo SpA:n, Zuccherificio del Molise SpA:n ja Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA:n (SFIR), edustajinaan avvocato G. Fanzini, avvocato G. M. Roberti ja avvocato A. Franchi, ja neuvoston, asiamiehinään J. Carbery ja F. P. Ruggeri Laderchi, 6.12.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.2.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Sadam Zuccherifici, divisione della SECI — Società Esercizi Commerciali Industriali SpA, Sadam Castiglionese SpA, Sadam Abruzzo SpA, Zuccherificio del Molise SpA ja Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (SFIR) ovat valittaneet 12.2.1999 EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimeen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-39/98, Sadam Zuccherifici ym. vastaan neuvosto, 8.12.1998 antamasta määräyksestä (Kok. 1998, s. II-4207; jäljempänä valituksen kohteena oleva määräys), sellaisena kuin määräys on oikaistuna 29.1.1999 annetulla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää määräyksessä tutkimatta sokerijuurikkaan tuottajille annettavan tuen myöntämistä koskevan luvan antamisesta Portugalille ja kansallisten tukien poistamisesta markkinointivuodesta 2001/2002 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2613/97 (EYVL L 353, s. 3) kumoamista koskevan kanteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja valituksen perusteena olevat tosiseikat

2 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on otettu 24.4.1995 annettuun neuvoston asetukseen N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1785/81), 46 artiklassa annetaan Italian tasavallalle ja Espanjan kuningaskunnalle oikeus myöntää sokerin ja sokerijuurikkaan tuottajille mukautustukia. Italian alue jaetaan asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa tätä tarkoitusta varten "pohjoiseen alueeseen", "keski-alueeseen" ja "eteläalueeseen". Sallitut tukimäärät alenivat asteittain ajan kuluessa ("pehmeä lasku"), ja kyseisiä tukia myönnettiin markkinointivuoden 1999/2000 loppuun saakka pohjoisella alueella ja markkinointivuoden 2000/2001 loppuun saakka eteläalueella. Sallittujen tukimäärien alentaminen oli pohjois- ja keskialueilla merkittävää mutta eteläalueella vähemmän merkittävää.

3 Asetuksessa N:o 2613/97 on kahdenlaisia säännöksiä. Asetuksen 1 artiklassa Portugalin tasavallalle annetaan lupa myöntää markkinointivuosina 1998/1999—2000/2001 tietyin ehdoin mukautustukea sen manneralueelle sijoittautuneille sokerijuurikkaan tuottajille. Asetuksen 2 artiklan mukaan markkinointivuodesta 2001/2002 1 artiklassa tarkoitettu tuki sekä asetuksen N:o 1785/81 46 artiklassa tarkoitetut tuet poistetaan.

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kantajina olleet yhtiöt, jotka omistavat Italian eteläalueella toimivia sokerijuurikkaan jalostus- ja tuotantolaitoksia, katsoivat etujansa loukatun asetuksen N:o 2613/97 2 artiklalla ja nostivat kyseisessä tuomioistuimessa kanteen säännöksen kumoamiseksi. Ne vetosivat

kanteensa tueksi asetuksen N:o 2613/97 puutteellisiin perusteluihin sekä olennaiseen muotovirheeseen siitä syystä, että Italian tasavaltaa ei ollut kuultu ennen asetuksen antamista. Lisäksi ne pitivät harkintavallan väärinkäyttöä ja EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan (josta on tullut EY 33 artikla) rikkomista toteen näytettyinä.

5 Neuvosto esitti erillisellä asiakirjalla Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen. Neuvoston mukaan kanteen kohteena ollut säännös oli yleisesti sovellettava normi, jota sovellettiin objektiivisesti määritellyssä tilanteessa ja jolla oli oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille; se katsoi lisäksi, ettei kyseinen säännös koskenut kantajia suoraan ja erikseen, mistä syystä se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, ja velvoittamaan kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kantajina olleet yhtiöt esittivät 13.7.1998 huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä. Ne vetosivat julkisasiamies Van Gervenin 15.6.1993 asiassa C-213/91, Albertal ym. vastaan komissio, antamaan ratkaisuehdotukseen (Kok. 1993, s. I-3177) ja väittivät, että asetuksella N:o 2613/97 oli niihin nähden vahingollisia oikeusvaikutuksia ja että nämä vaikutukset johtuivat suoraan riidanalaisesta säädöksestä ilman, että kyse olisi jonkin yhteisön toimielimen tai jäsenvaltion myöhemmin mahdollisesti tekemän päätöksen seurauksista. Ne vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään neuvoston esittämän oikeudenkäyntiväitteen ja ottamaan kanteen tutkittavaksi.

Valituksen kohteena oleva määräys

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi määräyksessään neuvoston vaatimukset. Se jätti kanteen tutkimatta ja velvoitti jutun kantajat korvaamaan yhteisvastuullisesti kyseisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

8 Kanteen tutkittavaksi ottamatta jättäminen perustui kahteen seikkaan.

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensinnäkin, että asetus N:o 2613/97 oli yleisesti sovellettava säädös, ja totesi valituksen kohteena olevan määräyksen 18 kohdassa, että "[asetuksen N:o 2613/97 2 artiklaa] sovelletaan objektiivisesti määritellyssä tilanteessa ja sillä on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille, nimittäin jäsenvaltioille ja sokerijuurikkaan tuottajille".

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pohti myös, koskiko asetuksen N:o 2613/97 2 artikla kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi vai oliko olemassa sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella nämä erottuivat kaikista muista kyseiseen säännökseen nähden. Tässä yhteydessä se totesi määräyksensä 21 kohdassa seuraavaa: " — — vaikka asetus on omiaan vaikuttamaan kantajien tilanteeseen, tämä ei kuitenkaan riitä erottamaan niitä kaikista muista. Riidanalainen säännös koskee niitä itse asiassa ainoastaan siksi, että ne objektiivisesti katsoen ovat sokerijuurikasalalla toimivia taloudellisia toimijoita samalla tavalla kuin kaikki muut samaa toimintaa harjoittavat taloudelliset toimijat Euroopan yhteisössä."

11 Kantajien väitteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan vaikutukset olivat huomattavasti tuntuvampia Italian eteläalueella kuin kyseisen jäsenvaltion pohjoisella alueella tai keskialueella tai jopa Espanjassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi määräyksensä 22 kohdassa, että se seikka, että kanteen kohteena olevalla säännöksellä voi olla erilaisia konkreettisia vaikutuksia niiden eri oikeussubjektien osalta, joihin sitä sovelletaan, "ei ole ristiriidassa sen kanssa, että säädös on luonteeltaan asetus — — . Kantajat ovat suhteessa asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tukien sal-

limista koskevaan järjestelmään ja asetuksen N:o 2613/97 2 artiklassa säädettyyn kieltoa koskevaan järjestelmään sitä paitsi samassa tilanteessa kuin kaikki muut eteläalueella toimivat sokerijuurikkaan tuottajat".

Valitus

12 Valittajat esittävät kaksi perustetta, joiden avulla ne vaativat valituksen kohteena olevan määräyksen kumoamista sekä asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan kumoamista koskevan kanteen ottamista uudelleen tutkittavaksi; näistä ensimmäisen väitteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut ottanut huomioon edellytyksiä, joiden täyttyessä oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön esittämä kumoamiskanne otetaan tutkittavaksi, ja toinen väite perustuu siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli sekoittanut niiden kanteen Associazione Nazionale Bieticoltorin (italialaisten sokerijuurikkaan tuottajien etuja valvova yhdistys; ANB) ja kahden Etelä-Italiassa riippumattoman tuottajan samana päivänä nostamaan kanteeseen (T-38/98, määräys 8.12.1998, Kok. 1998, s. II-4191).

13 Valittajat väittävät erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 29.1.1999 annetussa oikaistussa määräyksessään pyrkinyt poistamaan sekaannuksen lähinnä korvaamalla valituksen kohteena olevan määräyksen 7, 9, 11, 14, 15 ja 20 kohdassa esiintyvän ilmaisun "kantajat" ilmaisulla "kantaja" ja poistamalla viittauksen Cocciaan ja Di Giovineen saman määräyksen 21 ja 22 kohdasta, mutta kyseinen tuomioistuin ei kuitenkaan ole poistanut määräykseen sisältyvää "ajatuksellista virhettä".

14 Neuvosto taas vaatii valituksen tutkimatta jättämistä sillä perusteella, että valittajat tyytyvät sen mukaan toistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä väitteet ja niiden perustelut, mikä on vastoin EY:n tuomioistuimen perussääntöä ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestystä.

15 Siltä osin kuin on kyse valittajien väittämästä sekaannuksesta kahden ensimmäisessä oikeusasteessa vireillä olleen asian eli asian Sadam Zuccherifichi ym. vastaan neuvosto ja asian ANB ym. vastaan neuvosto välillä, neuvosto toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut näissä oikeudenkäynneissä ainoastaan samoja, vakiintuneita menetelmiään arvioidakseen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä. Koska molempien oikeudenkäyntien kantajat käyttivät samoja perusteluja, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinutkaan tulla muuhun kuin sanamuodoltaankin samansisältöiseen tulokseen siitä, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyttyneet.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

16 EY:n perustamissopimuksen 168 a artiklasta (josta on tullut EY 225 artikla), EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisestä alakohdasta ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta johtuu, että valituskirjelmässä on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion tai määräyksen kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. mm. asia C-303/96 P, Bernardi v. parlamentti, määräys 6.3.1997, Kok. 1997, s. I-1239, 37 kohta ja asia C-317/97 P, Smanor ym. v. komissio, määräys 9.7.1998, Kok. 1998, s. I-4269, 20 kohta).

17 Tätä edellytystä ei täytä valitus, jossa ei edes esitetä perusteluita, joihin erityisesti vedotaan sen väitteen tueksi, että valituksenalainen määräys on oikeudellisesti virheellinen, ja jossa vain kerrataan tai toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja väitteet, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on tosiseikastoa määrittäessään nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen, ilman että valitukseen edes sisältyisi

perusteluja, joiden tarkoituksena olisi erityisesti osoittaa valituksenalaiseen määräykseen sisältyvä oikeudellinen virhe. Tällaisella valituksella tosiasiassa pyritään ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 35 kohta).

18 Nyt käsiteltävässä asiassa valittajat kuitenkin kyseenalaistavat täsmällisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut, siltä osin kuin tuomioistuin on niiden mukaan soveltanut asiaan Sadam Zuccherifici ym. vastaan neuvosto edellä mainittua asiaa ANB ym. vastaan neuvosto koskevia perusteluja ratkaisematta lainkaan valittajien erityisiä väitteitä, joilla niiden oli ollut tarkoitus osoittaa, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklaa sovellettiin niihin sokerijuurikkaan jalostus- ja tuotantolaitoksina suoraan ja erikseen.

19 Se seikka, että luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevat perusteet ja väitteet on jo samaa sanamuotoa käyttäen esitetty alemmassa oikeusasteessa, ei siis voi olla perusteena näiden väitteiden ja perustelujen tutkimatta jättämiselle muutoksenhaun yhteydessä. On ilmeistä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksen kohteena olevan määräyksensä 16, 18 ja 22 kohdassa tyytynyt tarkastelemaan sokerijuurikkaan tuottajien tilannetta eikä se ole siis selvittänyt sokerijuurikkaan jalostus- ja tuotantolaitosten erityistilannetta.

20 Valitus on näin ollen otettava tutkittavaksi.

Valituksen perusteltavuus

21 Valittajat esittävät lähinnä kaksi väitettä valituksen perusteltavuuden tueksi.

22 Valittajien ensimmäisen väitteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon riidanalaisen säännöksen luonnetta. Kun otetaan huomioon, mitä oikeusvaikutuksia asetuksen N:o 2613/97 2 artiklalla on Italian eteläalueen sokerintuottajiin, kyseiseen säännökseen sisältyvä toimenpide, jonka mukaan tuet lopetetaan markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen, vaikuttaa kyllä yleiseltä säädökseltä, jolla on asetukselle ominaisia piirteitä, mutta sillä on valittajien mukaan ratkaiseva merkitys ja sen vahingolliset vaikutukset koskevat ennen kaikkea tuotantoyrityksiä, joiden laitokset sijaitsevat kyseisellä alueella.

23 Valittajat väittävät toiseksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toiminut lainvastaisesti todetessaan, ettei asetus N:o 2613/97 koskenut niitä erikseen.

24 Valittajien ensimmäisen väitteen osalta on muistettava, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin onkin valituksen kohteena olevan määräyksensä 17 kohdassa perustellusti todennut, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetusta vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä edellytyksestä, että riidanalainen asetus on tosiasiassa päätös, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi täsmentänyt, että asetuksen ja päätöksen erotteluperusteita on etsittävä siitä, onko kyseessä oleva säädös yleisesti sovellettava, ja säädöstä taas pidetään yleisesti sovellettavana, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille (ks. asia 307/81, Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 8 ja 9 kohta ja asia C-447/98 P, Molkerei Grossbraunschain ja Bene Nahrungsmittel v. komissio, määräys 26.10.2000, Kok. 2000, s. I-9097, 67 kohta).

25 Nyt käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklaa sovelletaan yleisesti. Säätäessään, että kyseisen asetuksen 1 artiklan ja asetuksen

N:o 1785/81 46 artiklan mukaiset tuet poistetaan markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen, neuvosto on hyväksynyt toimenpiteen, jota sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jolla on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille. Tällainen toimenpide ei nimittäin koske pelkästään jäsenvaltioita ja sokerijuurikkaan tuottajia vaan Espanjan ja Italian eteläalueen osalta erityisesti asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 kohdan c alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja sokerijuurikasalan tuotantoyrityksiä.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen perustellusti katsonut, että kyseisellä toimenpiteellä on asetukselle ominaiset piirteet.

27 Valittajien toisen väitteen osalta on aiheellista todeta, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnytkin valituksen kohteena olevan määräyksensä 19 kohdassa, että tietyissä tilanteissa yleisesti sovellettava toimi voi koskea joitakin asianomaisista taloudellisista toimijoista erikseen. Tilanne on tällainen muun muassa silloin, kun kyseinen säädös vaikuttaa tiettyihin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista (ks. asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 ja 20 kohta).

28 Tältä osin valittajat arvostelevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta erityisesti siitä, että tämä on niiden mukaan tulkinnut virheellisesti EY:n perustamissopimuksen 173 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla), koska se on kieltäytynyt myöntämästä, että asetuksen N:o 2613/97 2 artikla koskee niitä erikseen. Ne väittävät, että säännöksen mukainen tukien poistaminen vahingoittaa tuotantoyrityksiä vielä enemmän kuin sokerijuurikkaan tuottajia. Valittajien mukaan maatalous- ja teollisuustoiminnan keskinäisen riippuvuuden vuoksi mikään sokerintuotantolaitos ei ole toimintakykyinen ilman alueellista

maataloustuotantoa, joka takaa teollisuuteen tarvittavan sokerijuurikasmassan; tuen poistamista koskeva toimenpide aiheuttaa välittömiä esteitä ja vaarantaa valittajien mukaan Italian eteläalueen teollisten rakenneuudistussuunnitelmien toteuttamisen, mikä taas koskee pelkästään valittajien omistamia sokerintuotantolaitoksia.

29 On kuitenkin todettava, että vaikka asetus N:o 2613/97 kohdistui voimaantuloajankohtanaan käytännössä ainoastaan valittajiin, koska kyse oli Italian eteläalueen sokerijuurikkaan tuottajista, tämä ei yksinään riitä perusteeksi sille, että asetuksen katsottaisiin koskevan valittajia erikseen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan säädöksen yleiseen sovellettavuuteen ja siten sen normatiivisuuteen ei vaikuta se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määritellä niiden oikeusubjektien lukumäärä, joihin säädöstä sovelletaan tiettynä ajankohtana, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että säädöstä sovelletaan sen tarkoituksen mukaisesti siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. asia C-298/89, Gibraltar v. neuvosto, tuomio 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3605, 17 kohta ja edellä mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 18 kohta).

30 On aiheellista todeta, että tukien poistaminen asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan mukaisesti on yleisesti sovellettava ja määräämättömäksi ajaksi tarkoitettu toimenpide, joka kohdistuu kaikkiin asianomaisiin talouden toimijoihin eli sokerijuurikkaan tuottajiin ja sokerintuottajiin Italian eteläalueella ja Espanjassa.

31 Asetus ei koske valittajia erikseen silläkään perusteella, että ne hyötyivät markkinointivuotta 2001/2001 edeltävinä markkinointivuosina asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyistä tuista. Kyseisistä tuista mahdollisesti saatu hyöty rajoittui pelkästään markkinointivuosiin

1995/1996—2000/2001 ja sen saaminen loppui näin ollen viimeksi mainitun markkinointivuoden päätyttyä. Tukien poistaminen kohdistui lisäksi samalla tavoin kaikkiin silloisiin ja tuleviin tuottajiin Italian eteläalueella.

32 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 2613/97 ei voida katsoa koskevan valittajia erikseen.

33 Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksen kohteena olevassa määräyksessään rajoittunut tarkastelemaan lähemmin ainoastaan sokerijuurikkaan tuottajien tilannetta, kuten tämän tuomion 19 kohdassa todetaan, sen ratkaisu, jonka mukaan kanne on jätettävä tutkimatta, on perusteltu.

34 Valitus on tästä syystä kokonaan hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

35 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhaussa, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska valittajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Sadam Zuccherifici, divisione della SECI — Società Esercizi Commerciali Industriali SpA, Sadam Castiglionese SpA, Sadam Abruzzo SpA, Zuccherificio del Molise SpA ja Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (SFIR) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

La Pergola Edward Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 31 päivänä toukokuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

A. La Pergola

neljännen jaoston puheenjohtaja